

I БОБ.**РЕДДЛАР УЙИ**

Кичик Висельтон кишлоғининг аҳолиси кўхна иморатни, гарчи Реддлар сулоласи анча вақтдан буён бу уйда истиқомат қилишмаса-да, эски одат бўйича «Реддлар уйи» деб атайдди. Улкан бино баланд дўнглиқда, олд томони қишлоққа қаратилиб қурилган. У ер-бу еридаги деразалари миҳлаб ташланган қаровсиз уйнинг томига ёпилган сопол қисман укаланиб тушган бўлиб, деворлари ва олд-атрофини гуркураб ўсган печак қамраб олган. Қачонлардир зўр данғиллама ҳовли саналиб, ўз катталиги ва ҳашамати билан кўп миллар наридаги ҳар қандай иморатдан устун келган Реддлар уйи бугунги кунда ташландик, одам яшамайдиган ҳолатга келиб қолган.

Ажабланарлиси шундаки, эски уйнинг жуда «машъум» эканлиги борасида Кичик висельтонликлар томонидан билдирилган фикрлар доимо бир хил чиқади. Ярим аср муқаддам ушбу ҳовлида қандайдир ғалати ва шундай даҳшатли воқеа содир бўлган эмишки, ҳатто бугунги кунгача қишлоқ одамлари учун, суҳбатлашиб ўтиргани бошқа мавзу барҳам топиши билан, ўша ходисалар муҳокамаси ўта қизиқ мавзу саналар экан. Йиллар ўтган сари, Реддлар хонадони ҳақидаги ҳикояни бир-бирига кўп айтиб келган одамлар, воқеани турли туман икир-чикирларга шу қадар бойитиб юборганки, қайси гап рост-у, қайси сўз ёлғон эканлигини энди ҳеч ким билмайди. Бироқ бундай ҳикояларнинг ҳаммаси айнан бир гапдан, у ҳам бўлса, Реддлар уйи ҳали салобат тўкиб турган, эллик йил муқаддам отган ажойиб тонг маҳалидан бошланади. Ўша куни эрталаб оқсоч аёл Реддлар уйининг меҳмонхонасига кириши билан хонадон соҳибларининг учаласи ўлиб ётганини кўриб қолибди.

Дўнглиқдаги уйдан ўқдай учиб чиққан аёл овози борича чирқираб теваарак-атрофни бошига кўтариб юборибди.

- Ҳаммаси ётибди! Қотиб қолишибди! Кўзлари очик! Кеча либосини ечишга ҳам улгурмай қотиб қолишибди!

Зудлик билан полиция чакирилди. Кичик Висельтонда ҳаяжонли қизиқсиниш ва яширин тўлқинланиш қарор топди. Реддлар оиласи хуш кўрилмаганлиги учун бўлса керак, ҳеч ким ўзини, сохта бўлса ҳам, хонадон бошига тушган кунга ачинаётган кўйга солмади. Бадавлат эр-хотин Реддлар кибр-ҳаво ва қўрслиги билан ажраб туришган. Каттагина йигит бўлиб қолган фарзандлари Том эса бу масалада ўз ота-онасидан ошиб тушган. Қишлоқ аҳолисини фақат бир нарса – қотил кимлиги безовта қилади ҳолос. Зохиран соппа-соғ кўринган уч киши ўз ажали билан бир кечанинг ўзида бараварига ўлиб қолмаслиги ҳаммага аён-ку.

Ўша оқшом қишлоқ паби «Хушчақчақ» эгалари буюртма қабул қилишга улгурмай қолишди. Одамлар ўз хонадонларини ташлаб чиқишганига ҳеч афсус қилмай, қотилликни муҳокама қилгани, ушбу майхонага йиғилиб олган. Кеча қизиб турган маҳалда Реддлар хонадонидан ишлаган ошпаз аёл кириб келиб, бирданига жим бўлиб қолган Кичик Висельтон аҳлига фожиали овоз билан Фрэнк Брайс ҳибсга олинганлигини эълон қилди. - Френкни ҳибсга олишди?! - таажжубдан қичкириб юборди бир неча киши, - Бўлиши мумкин эмас!

Фрэнк Брайс Реддлар хонадонидан боғбон бўлиб ишлаб, данғиллама ҳовли худудининг бир бурчагидаги путури кетган уйчада яшайди. У урушдан оёғи мажруҳ бўлиб қайтгач, сершовкин йиғинларни ёқтирмас ва ўша замонлардан буён Реддлар уйида овушмай тер тўкиб келган.

Тафсилотларга ташна одамлар навбат билан ошпаз аёлга қадаҳ узатиб, меҳмон қилишди.

Олча арақнинг тўртинчи пиёласидан сўнг, ошпаз аёл анча тетиклашиб, диққат-эътибор

билан қулоқ тутиб ўтирган халойиққа:

- Унинг эси паст эканлигини ҳамиша таъкидлаб келганман! Қандайдир томи кетган кишига ўхшаб юради! Қиттай-қиттай уриб олишни таклиф қилсам, баъзан терсайиб олади-да, гаплашишни ҳам истамай қолади.

- Қўйсангиз-чи, уялмайсиз-ми бундай дегани, - гапга аралашди майхона пештахтаси ёнида турган аёл, - Фрэнк ҳар қалай урушда бўлиб, қайтган. У ўз холида, тинч яшашни истайди. Нега энди...

- Хўш, орқа эшикнинг калити кимда эди? Ўша хонадонда иш бошлаган даврлардан биламан-ки, боғбоннинг уйчасида захира калит осиглик туради! - ўринсиз гапириб қўйди ошпаз аёл, - Уй эшиги бузилмаган-ку! Дераза ойналари ҳам бутун! Ҳамма ухлаб қолганида, катта уйга кириб олса бўлди...

Халойиқ бир-бирига ғамгин қараб қўйди.

- Нима десаларинг денглар-у, унинг рухсори менга ҳеч қачон ёқмаган, - деди пештахта ёнида турган эркак.

- Брайс уруш туфайли шундай ғалати бўлиб қолган, - деди майхона соҳиби.

- Жаҳли чиқиб турган Фрэнкка рўбару бўлишни истамас эдим деганимни эслайсан-ми, Дот? - деди бурчақда ўтирган аёл кизишиб.

- Табиати ҳақиқатан ҳам бузук-да уни, - маъқуллаб бош ирғиди Дот, - Бир воқеа эсимга тушиб кетди. Фрэнк ҳали ёш йигит эди...

Тонг отар маҳалга келиб, Реддларни Фрэнк Брайдан бошқа ҳеч ким ўлдириши мумкин эмас, деган умумий хулосанинг тўғри эканлигига ҳеч ким шубҳа қолмай қўйди.

Бироқ Кичик Висельтондан узок бўлмаган Катта Висельтон шаҳарчасидаги қоронғи, анча вақтдан буён тозаланмаган полиция маҳкамасида ўтирган Фрэнк айбдор эмаслигини, қотиллик содир этилган куни ҳовли атрофида аллақандай рангпар, қора сочли нотаниш ўспириндан бошқа ҳеч кимни кўрмаганлигини такрор ва такрор таъкидлар эди. Лекин қишлоқ аҳли орасида бирорта бўлсин бошқа киши ҳеч қандай нотаниш ўспиринни кўрмаган. Шундай экан, полиция маҳкамасидагилар ўша ўспиринни Фрэнкнинг жиноий тасаввуридан бошқа нарса эмас, деб эътироф этишди.

Бечора Фрэнкнинг бошига маломат тоши ёғилиб турган ўша фурсатда тегишли муассасадан Реддларнинг мурдаларини ёриб текшириш тадбирларига оид якуний хулосалар бўйича расмий билдирув олингач, вазият буткул ўзгариб кетди.

Полициячилар бундай ғайриоддий билдирувни ҳали ўқишмаган. Шифокорлар бригадаси мурдаларни атрофлича ўрганиб чиқиб, яқдил хулоса чиқарган. Тиббиёт мутахассисларининг ёзишича, оила аъзоларидан бирортаси ҳам заҳарланмаган, сўйилмаган, отилмаган, бўғилмаган, нафаси қайтиб ҳам ўлмаган. Ушбу хулосани ўқиган киши, Реддлар, агар уларнинг ўлганлиги ҳисобга олинмаса, мутлако жабр кўрмаган, ҳаммаси соппа-соғ деган фикрга бориши ажаб эмас. Аммо, ўликларнинг таналарида қандай кўринишда бўлмасин, номуносиб аломат топишга уринган шифокорлар томонидан, ҳар бир Реддларнинг зўриққан юзида даҳшат қиёфаси қотиб қолганлигини қайд этиб ўтиш унутилмаган. Ҳафсаласи пир бўлган полициячилар бир вақтнинг ўзида уч кишини, жонлари узилиб кетгудай даражада кўрқитиб юборишнинг иложи йўқ, деган хулоса чиқардилар.

Қотилликка доир бирор-бир далил-исбот бўлмаганлиги учун ҳам Фрэнкни қўйиб юборишга тўғри келди. Реддлар Кичик Висельтон черкови қошидаги кабристонга дафн этилди. Уларнинг даҳмалари муайян вақт давомида қизиқсиниш объекти сифатида хизмат қилди. Ҳаммани ҳайрон қолдириб, бадгумон хавф туғдирган Фрэнк Брайс эса Реддлар ҳовлиси худудидаги эски уйчага қайтиб келди.

- Такрор айтаман, Реддларни айнан Фрэнк ўлдирган, - баёнот қилди «Хушчакчак»да

ўтирган ширакайф қария Дот, - Полицияда қандай қарорлар қабул қилинмайди дейсиз. Виждони бўлганида, бу ерда қолмас эди. Ахир унинг қотил эканлигини ҳаммамиз биламиз-ку.

Нима қилганда ҳам Фрэнк кетмади. У ховлида қолиб, Реддлар уйига кўчиб қирган кейинги оила, сал ўтиб-ўтмай, навбатдаги оила учун боғбонлик қилганча, яшайверди. Аммо ҳеч ким бу уйда узоқ тура олмади. Эҳтимол Фрэнк туфайлидир, эҳтимол бундай эмасдир бироқ ховлининг ҳар бир янги соҳиби ушбу уйда қандайдир ёқимсиз, шубҳали нарсалар борлигини таъкидлаб борди. Шу тариқа, яшайдиган одам бўлмаганлиги учун ҳам, уй аста-секин таназулга юз тутди.

Ховлининг ҳозирги бадавлат соҳиби бу уйда турмайди ҳам, ундан бирор-бир кўринишда фойдаланмайди ҳам. Қишлоқ одамлари «Ховли соҳиби, ушбу мулкни солиқ масалалари нуқтаи назаридан харид қилиб олган» деган қандайдир ғалати миш-миш гап тарқатишган. Бироқ бу сўзларнинг маъносини улардан бирон-бири аниқ ва тушунарли талқин қилиб бера олмади. Шунга қарамай, уй эгаси, боғбон Фрэнкка маош тўлаб боришни қанда қилгани йўқ. Брайс ўзининг етмишинчи баҳорини кутиб олиш тараддудида. У олдингидан баттар оқсоқланиб, деярли қар бўлиб қолган. Ховлини босиб кетган ёввойи алаф Фрэнкнинг ўзини тешиб ўтгудай даражада хавф солиб ўсаётган бўлса-да, ўз касби ва одатига садоқатли қария, об-ҳаво яхши келган кезларда, гул эгатларига курак санчиб боришини кўймайди.

Бечора Фрэнк бошига ёввойи ўтларгина ташвиш солмайди. Қишлоқ болалари иморат ойналарига тош отиш қилиғини касб этиб олишган. Улар велосипедлари билан Фрэнкнинг машаққатли меҳнати сингиб кетган майсазорни пайҳон қилишмоқда. Қария Брайс уйни ҳам, ховлини ҳам жон-жаҳд билан ҳимоя қилишини яхши биладиган безори болалар бир-икки бор ҳудудга бостириб ҳам киришди. Уларга чолнинг чўлоқ оёғи билан каловланиб югуришини-ю, таёқ билан таҳдид қилишини кўриш, овози борича бақириб, қарғаганини эшитиш қизик. Фрэнк эса ушбу болалар, ўз ота-оналари каби, уни қотил деб билишгани учун ҳам хўрлашаётганига шубҳа қилмайди. Шу боис, август ойи тунларидан бирида уйғониб кетиб, уйда жуда ғалати нарсалар содир бўлаётганини кўрган кекса Брайс, ситамгарлар уни буткул адойи-тамом қилиш мақсадида янада жадал, янада кескин чоралар кўришга аҳд қилишганга ўхшайди, деган хаёлга борди.

Чолни қариган сари баттар қийнаётган оёқ оғриғи уйғотиб юборди. Фақат резина грелкагина унинг дардини енгиллатиши мумкин. Фрэнк грелканинг сувини алмаштириш мақсадида ўрндан туриб, оқсоқлаганча ошхонага тушди. Ошхона чаноғи қаршисида туриб, чойнак сувга тўлишини кутар экан Реддлар уйи томон қараб, бинонинг юқори қаватдаги деразаларидан бирида милтиллаётган ёруғликни кўриб қолди. Яна ўша шум такалар! Энди уй ичига ҳам бостириб киришибди-да! Бу ҳам камлик қилгандек, ўт қалашибди!

Полиция чақирай деса, телефони йўқ. Умуман айтганда, уни хибсга олишган ўша даврлардан буён, полицияга бўлган ишончини умуман йўқотган. У чойнакни бир четга қўйди-да, кийимини кийиш учун оёғи имкон бергани қадар тез юқорига кўтарилди. Кўп ўтмай ошхонага қайтиб тушган қария Фрэнк эшик ёнидаги илгақдан захира қалитни ва деворга суяб қўйилган таёқни олиб, зулматга чиқди.

Реддлар уйининг олд эшиги бузилмаган. Дераза ойналари ҳам бутун. Брайс каловланганча, бинони айланиб, деярли батамом печак чирмаб олган орқа эшик томон ўтди. Қалитни қулф тешигига солиб, эшикни шовқин солмай, аста очди.

У ғорга ўхшаб қолган ошхонага кирди. Фрэнк бу ерга кўп йиллардан буён кирмаган бўлса-

да, кайси эшик дахлизга олиб чиқишини эслади ва ўша томон йўл олди. Бурни чиринди ва вайроналик хидини хис этди. Қадам товуши ёки одам овозини эшитиш учун вужуди кулоққа айланди. Асосий эшикнинг икки томонида баланд деразалар бўлгани учун ҳам нисбатан ёруғроқ дахлизга кириб, зинапоя бўйлаб юқорига кўтарилди бошлади.

Пойафзалининг тагчарми ва суяниб бораётган таёғи чиқарадиган товушни бўғиб қўйгани учун тош поғоналардаги йиллар ўтиб қалинлашиб кетган чангга шукрона қилди.

Зина майдонига етиб келгач, ўнг томон бурилган Фрэнк безори болалар кайси хонага кириб олишганини дарҳол пайқади. Йўлак охиридаги эшик қия очик қолиб, ҳосил бўлган тирқишдан қоронғи полга тилла рангли узун шуъла ташлаб турган хира ёруғлик милтиллаб турибди. Қўлидаги таёкни маҳкам ушлаб олган Брайс аста-секин ўша эшик томон яқинлашди. Остонага бир неча фут қолганида қия очик эшик орқали хона майдонининг тор бир қисми кўринди.

Олов тушунишича, каминга қаланган. Айнан шу ҳолат Фрэнкни ўйлантириб қўйди. У қимир этмай, диққат билан кулоқ тутди. Ичкаридан қандайдир эркак кишининг журъатсиз ва ҳатто кўрқувли овози эшитилди.

- Шишада яна бир оз бор, милорд, агар тўймаган бўлсангиз.

- Кейинроқ, - эшитилди иккинчи овоз.

Бу ҳам эркак кишининг овози бўлса-да, қандайдир ғалати, худди чинкирган каби, муздай эсган шамолдай совуқ эшитилди. Уни эшитган Брайснинг бошидаги яккам-дуккам қолган орқа сочлари тикка бўлиб кетди.

- Мени гулханга яқинроқ суриб қўй, Чувалчангдум.

Яхшироқ эшитиш учун Фрэнк эшикка ўнг кулоғини тутди. У қандайдир қаттиқ юзага қўйилган шишанинг жиринглагани, сўнгра полда сурилган кресло оёғининг оғир ва бўғик товушини эшитди. Ичкарида Фрэнкка орқа ўгириб, креслони камин томон сураётган пакана мардак кўринди. Унинг боши тоз бўлиб, эгнига узун қора плаш кийган. Сал ўтиб, яна кўринмай қолди.

- Нагини қаерда? - сўради совуқ овоз.

- Бил... билмайман, милорд, - асабий титради биринчи овоз, - Уйни кўздан кечириб чиқаётган бўлса керак, деб ўйлайман...

- Уйкуга ётишимиздан олдин уни соғиб олишинг керак, Чувалчангдум, - буюрди иккинчи овоз, - Кечаси овқатланишим керак бўлади. Сафар мени ниҳоятда толиқтириб юборди.

Қовоғини солиб олган Фрэнк эшитадиган кулоғини эшикка яқинроқ тутиб, диққат билан тинглади. Бир оздан сўнг, Чувалчангдум лақабли киши яна гап бошлади:

- Милорд, савол беришга ижозат беринг. Бу ерда узоқ қоламизми?

- Бир ҳафта, - жавоб қайтарди совуқ овоз, - Эҳтимол кўпроқдир. Бу ер етарлича қулай жой. Ишларимиз кўламини янада кенгайтиришнинг ҳозирча иложи йўқ. Квидиш бўйича жаҳон чемпионати ниҳоясига етгунга қадар бирор-бир иш кўриш, ғирт аҳмоқликдир.

Фрэнк ўзининг ғадир-будур бармоғини кулоғига тикиб, буриб-буриб олди. Чамаси яна кир бўлганга ўхшайди, акс ҳолда анави сўз «квидиш» деб эшитилмас эди-ку?! Умуман бу, сўз ҳам эмас эди шекилли.

- Кви... квидиш бўйича жаҳон чемпионати? - сўради Чувалчангдум, - Мени маъзур кўрасиз-у, милорд... нима учун чемпионат ўтишини кутишимиз кераклигини тушунмаяпман?

Фрэнк кулоқ тозалашга зўр берди.

- Шунинг учунки, бефаросат, ҳозир юртга бутун дунё сеҳргарлари кела бошлаган.

Сеҳргарлик вазирлигидаги анави тўнкалар огоҳ бўлиб, ғайриоддий фаоллик аломатларини кузатиб боришга тушиб қолишади. Шахсий гувоҳномаларни такрор ва такрор текшириб юришади. Ахир улар махфийликни сақлаш жинниси бўлиб қолишган! Худо кўрсатмасин,

агар маглар бирор нарсани сезиб қолишса борми, у тентакларнинг томи кетиб қолади-ку. Яхшиси сабр қилиб, чемпионат тугабини кутамиз.

Фрэнк қулоқ тозалашни бас қилди. У «сеҳргарлик вазирлиги», «сеҳргарлар» ва «маглар» деган сўзларни аниқ эшитди. Шубҳа йўқ-ки, ушбу ибораларнинг ҳар бири ниманидир англатади. Ушбу сўзлар замирида қандайдир яширин, махфий маъно бор. Шифрланган иборалар фақат иккита тоифага мансуб кишилар томонидангина қўлланилишини Брайс яхши билади, у ҳам бўлса, жосуслар ва жинойтчилар. Фрэнк таёғи билан полга ишончлироқ суяниб, янада диққат билан қулоқ соди.

- Демак, ҳазрати олийлари, қарорингиз қатъий? - аста сўради Чувалчангдум.

- Албатта, Чувалчангдум, қарорим қатъий.

Пинак бузилмаган ушбу овозда очиқдан-очиқ ғазаб оҳанги эшитилди. Сал ўтиб, яна Чувалчангдумнинг овози эшитилди. У ўз дадиллигини йўқотиб қўймасдан олдин фикр-мулоҳазасини айтиб олишга ошиқаётган кишидек гапирар эди.

- Ишни Гарри Поттерсиз ҳам бажариш мумкин, милорд.

Орага узокрок сукунат чўқди.

- Гарри Поттерсиз? - базўр эшитилган овоз билан сўради иккинчи овоз, - Тушунарли...

- Милорд, ушбу сўзларни мен болага раҳмим келганидан айтаётганим йўқ! - баланд чийиллади Чувалчангдум, - Боланинг тақдири мен учун аҳамиятсиз, ҳа, умуман аҳамиятсиз! Агар биз ҳар қандай бошқа сеҳргар ёки афсунгардан фойдалансак, ишларимиз тезроқ битади демоқчиман холос! Қандай моҳирона ниқоблана олишимни яхши биласиз. Шундай экан, мени қисқа муддатга қўйиб юборсангиз бас, икки кунга қолмай бизга тўғри келадиган бирор-бир кишини олиб қайтаман...

- Чиндан ҳам бошқа сеҳргардан фойдаланишим мумкин... - олдингидай паст овоз билан жавоб қайтарди иккинчи овоз.

- Милорд, бу ҳақиқатан ҳам оқилона иш бўлади, - деди Чувалчангдум, енгил тортиб, - Чунки Гарри Поттерга етишиш ниҳоятда мураккаб масала. Уни жуда астойдил қўриклашмоқда...

- Демак, ўрнига бошқасини келтиришга тайёрсан? Қизик... Балки, Чувалчангдум, мени боқиш сенга малол келиб қолгандир? Эҳтимол, бирламчи режага ўзгартириш киритишга доир ушбу таклифинг, мендан қочиб қутулишга уринишдир, а?

- Милорд! Мен сизни умуман тарк этмоқчи эмасман. Бу ҳақда заррача...

- Ёлғон! - вишиллади иккинчи овоз, - Ёлғон гапираётганингни доим сезаман, Чувалчангдум! Ҳузуримга қайтганингдан афсус қилаётганингни, кўзингга жирканч кўринаётганимни ҳам биламан. Менга қараганингда башаранг буришиб кетаётганини, менга қўл теккизаётганингда сесканиб кетаётганингни ҳам кўриб турибман...

- Йўқ, олий ҳазратлари! Мен сизнинг энг садокатли қулингизман...

- Номардлинг, кўрқоклинг олдида садокатинг бир пулга қиммат. Агар борар жойинг бўлганида, хузуримга қайтмаган бўлар эдинг. Мени ҳар икки-уч соатда боқиб туриш керак бўлса, сенсиз қандай яшай оламан? Нагинини ким соғади?

- Сўнги вақтларда сиз анча бақувват бўлиб қолдингиз, милорд...

- Каззоб, - деди хўрсиниб иккинчи овоз, - Мен қувватсизман. Бир неча кун ёлғиз қоладиган бўлсам, сенинг ғализ парваришинг туфайли эришган мужмал соғлигимдан ҳам қуруқ қоламан. Жим!

Аллақандай дудмол гапларни тинимсиз гўлдираётган Чувалчангдум шу захоти унини ўчирди. Бир неча сония давомида Фрэнк каминдаги гулханнинг чирсиллаб ёнаётганини эшитди холос. Шундан сўнг, иккинчи овоз, илоннинг вишиллашига ўхшаш овоз билан гапини давом эттирди.

- Айни ўша боладан фойдаланишим учун алоҳида сабаблар бор. Уларни сенга тушунтириб

берганман. Аҳдимдан қайтмаслигимни ҳам биласан. Бу кунни ўн уч йил кутганман. Яна бир неча ой кутиш керак бўлса, кутаман. Болага нисбатан кўрилатган хавфсизлик чораларига келсак, ишончим комилки, режам кор беради. Сендан эса Чувалчангдум, зиғирдай жасорат талаб этилади холос. Модомики, Лорд Вольдемортнинг нафратини тўлатўқис ўзингда синаб кўришни истамас экансан, уни намоён этишга бор кучингни сафарбар этасан...

- Милорд, фикр билдиришга ижозат этинг! - ваҳима босганча, кичкириб юборди Чувалчангдум, - Бутун сафаримиз давомида режамиз ҳақида кўп мулоҳаза юритдим. Милорд, Берта Жоркиннинг ғойиб бўлиши узоқ вақт эътиборсиз қолмайди. Агар биз ишимизни давом этишга аҳд қилиб, мен ўз қарғишимни...

- Агар? - сўради иккинчи овоз, - Агар? Агар режага мувофиқ иш тутсанг, Чувалчангдум, яна бир киши ғойиб бўлганлигини вазирликдагилар пайқашмайди. Сен ҳамма ишни ортиқча шовқин-суронсиз, ҳовликмасдан бажарасан. Ҳаммасини ўзим бажаришни истар эдим-у, бироқ... менинг мана бу ҳолатим... Ҳаракатингни бошла, Чувалчангдум! Яна битта тўсиқни енгиб ўтсак бас, Гарри Поттер томон йўлимиз очилади! Якка ўзинг ишлашингни талаб қилаётганим йўқ сендан. Ўша вақтга келиб сафимизга менинг садоқатли хизматкорим қўшилади...

- Сизнинг садоқатли хизматкорингиз мен бўламан, мен, - деди Чувалчангдум, базўр сезиларли жиззаки оҳангда.

- Чувалчангдум, менга ақл-фаросатли, ўз садоқатини намоён этиш керак бўлган фурсатда заррача иккиланмайдиган одам керак. Сен эса бахтга қарши, ушбу талабларнинг бирортасига ҳам жавоб бермайсан.

- Сизни биров эмас, мен топдим, мен, - очикдан-очик хафа бўлди Чувалчангдум, - Мен! Берта Жоркинни ҳам ҳузурингизга мен келтирдим.

- Ҳақ гап, - жавоб қайтарди иккинчи овоз, бир оз ҳайратланиб, - Тан олишим керакки, ўша ишинг, сендан кутилмаган заковат шуъласи бўлган эди. Агар охиргача очикча гапирадиган бўлсак, Чувалчангдум, унинг қанчалик наф келтиришини ўзинг ҳам идрок этмаган эдинг, шундай эмасми?

- Мен... мен дарҳол... Ўша қизнинг фойдали эканлиги ҳақида ўйлаганман, милорд...

- Каззоб, - деди иккинчи овоз, баджаҳл таажжуб оҳангида, - У берган ахборот бебаҳо эканлигини инкор этмайман! Ўша қиз бўлмаганида менинг режам туғилмас эди ҳам. Бунинг учун сени тақдирлайман, Чувалчангдум. Сенга фавқулудда муҳим иш ижросини топшираман. Шундай ишки, уни бажариш ҳуқуқига эга бўлиш учун аксарият издошларим ўнг қўлини кесиб юборишга тайёрдир...

- Ч-чинданми, милорд? Қандай иш экан у?... - Чувалчангдумни яна ваҳима қамраб олди.

- Эҳ Чувалчангдум, хушхабар кутилмаган бўлиши билан хуш эмасми? Сенинг ўрнинг сахна хотимасида бўлади... Шунга ваъда қилишим мумкинки, сен Берта Жоркинс каби ўта муҳим хисса қўшиш шарафига муяссар бўласан.

- Сиз... Сиз... - Чувалчангдумнинг овози кутилмаганда хириллаб эшитилди, - Сиз мени ҳам асфаласофилингга йўлламоқчимисиз?

- Эҳ Чувалчангдум, Чувалчангдум, - таъна қилди совуқ овоз, - Сени ўлдириб нима наф кўраман? Бертани эса ўлдиришга мажбур бўлдим. Сўроқдан сўнг у бошка ҳеч нарсага ярамай қолган эди, умуман ҳеч нарсага. Тирик қолдирдим дейлик. Вазирликка қайтиб, таътил давомида сени учратганини айтса, қандай сўроқларга тутилишини тасаввур қилиб кўр, бефаросат. Ўзинг ўйлаб кўр, ўлган деб эътироф этилган сеҳргар вазирликда ишлайдиган афсунгар аёл билан йўл бўйидаги меҳмонхоналардан бирида тасодифан учрашиб қолиши мумкинми...

Чувалчангдум алланима гапни шундай паст овоз билан айтдики, Фрэнк эшитмай қолди.

Бирок иккинчи одамнинг ҳар қандай қувончдан махрум бўлган, ўз нутқи каби муздай эшитилган қаҳҳаҳаси янгради.

- Хотирасини ўзгартириш? Бирок мохир сеҳргарлар томонидан унуттириш афсуни таъсирига ҳеч бир қийинчиликсиз барҳам берилади. Буни Бертани сўроққа тутаётганимда ўзим исбот қилиб бердим сенга. Бундан ташқари, у берган ахборотдан унумли фойдаланмаслик Жоркиннинг хотирасини таҳқирлаш демак.

Худди шу фурсатда, йўлакда турган Фрэнк таёк ушлаб турган қўли терлаб кетганидан тойғаноқ бўлиб қолганини ҳис этди. Овози муздай эшитилаётган одам бир аёлни ўлдириб, бу ҳақда заррача афсус қилмай, аллақандай арзимас вақтихушлик ҳақида гапираётган каби гапирмоқда. У ниҳоятда хавфли савдойи эканлигига шубҳа йўқ. Бунинг устига Гарри Поттер исмли яна аллақандай болани ўлдиришни режалаштириб ўтирибди. Ким бўлишидан қатъи назар ўша бола хавф остида...

Фрэнк қандай иш тутиш кераклигини билади. Полицияни табиатан хуш кўрмаса-да, хозир унга хабар бериши шарт. У уйни тарк этади-да, кишлокқа қараб йўл олади. У ерда телефон бор. Совуқ овоз такрор эшитилиб, Фрэнк яна ичкаридан чиқаётган сўзларга қулоқ тутди.

- Яна битта қарғиш... Менинг садоқатли хизматкорим «Хогварц»да... Гарри Поттер эса менинг ихтиёримда! Гап шу. Эътирозга ўрин йўқ. Жим, назаримда, Нагинининг шарпасини эшитгандай бўлдим...

Иккинчи кишининг овози ўзгариб, Фрэнк муқаддам эшитмаган овоз чиқара бошлади. У сўлак сачратганча, нафас ростламай вишиллаётган кетди. Фрэнк бу одамнинг тутқаноғи тутиб қолган чамаси деган хаёлга борди.

Дафъатан, Фрэнкнинг орқа томонида қандайдир ҳаракат сезилди. Фрэнк йўлакка қараб, даҳшатдан серрайиб қолди.

Полда нимадир ўрмалаб, каминдан тушаётган ёруғлик томон яқин келяпти. Фрэнк узунлиги кам деганда ўн икки фут келадиган бахайбат илон эканлигини аранг идрок этди. Турган жойида қотиб, тилсиз қолган Брайс тўлқинсимон ҳаракатланаётган тана чанг қатламида кенг ёй ҳосил қилганча, тобора яқинлашиб келаётганини кўриб турибди... У нима қилсин? Анави иккаласи ўтирган хонага кириб жон сақлай деса, улар шундок ҳам қотилликни режалаштириб ўтирибди, турган жойида қолса, илон ўлдириши муқаррар... У муқим бир фикрга келгунга қадар, илон ёнига етиб келди ва мўъжизани қаранг-ки, вишиллаб, тупуриб овоз чиқараётган одам ўтирган хонага кириб кетди. Сония ўтар-ўтмас, илоннинг гўё олмос сепиб ташлангандай нақшли думи эшик ортида ғойиб бўлди. Фрэнкнинг бор вужуди терга ботиб, таёк тутиб турган қўли титрай бошлади. Хона ичидан ғалати вишиллашлар эшитилиб, қариянинг миясига ҳаётда бўлиши мумкин бўлмаган ўй келди... Анави киши, чамаси илон тилида гаплашишни билади.

Брайс ҳеч нарсани англай олмайдиган ҳолатда туриб қолди. Қани энди у иссиқ грелкасини оёғига босиб, ўз ўрнида ётган бўлса. У титраб, ўзини идора қилишга уринар экан, ичкарида яна ўша совуқ овозли одамнинг инглиз тилида сўзлаётган гапи эшитилди.

- Нагини бизга қизиқ хабар етказди, Чувалчангдум, - деди у.

- Ч-ч-чинданми, м-милорд? - жавоб қайтарди Чувалчангдум.

- Чиндан, - тасдиқлади совуқ овоз, - Илоннинг сўзларига қараганда, эшик ортига кекса магл бекиниб олиб, гапларимизни эшитиб турган эмиш.

Фрэнкнинг яшириниб олиш имкони йўқ. Ичкаридан қадам товушлари эшитилиб, эшик ланг очилди.

Остонада сочига оқ кирган, бурни узунчоқ, кичкинагина кўзлари серсув, юзида кўрқинч билан хавотир уйғунлашган, паст бўйли одам кўринди.

- Ичкарига таклиф қил, Чувалчангдум. Хушмуомала бўлсанг-чи.

Каминдаги оловга қаратилган қадимий креслодан эшитилган совуқ овоз соҳиби Фрэнк

кўзига кўринмади. Бироқ гулхан якинидаги, деярли чириб кетган гиламчада гўё уй хайвони каби кулча бўлиб ўралиб олган жирканч илон дархол кўзга ташланди.

Чувалчангдум Брайсни ичкарига имлади. Рухий ларза ўтиб кетмаганига қарамай, қария, кўлидаги таёғини маҳкам тутиб, каловланганча, остона ҳатлади.

Камин ягона ёруғлик манбаси бўлиб, хона деворларида улкан ўргамчикларни эслатадиган соялар ҳосил қилган. Фрэнк кресло суянчиғининг орқа томонида тўхтади. Унда ўтирган кишининг бўйи чамаси ўз хизматкорининг бўйидан ҳам пастга ўхшайди. Негаки, бошининг тепаси бўлса ҳам, Брайсга кўринмади.

- Сен ҳамма гапни эшитдинг-ми, магл? - янгради муздай савол.

- Мени нима деб атадингиз? - сўради Брайс, таҳдид оҳангида.

Модомики ичкарига кирган ва энди тегишлича иш тутиш керак экан, Фрэнк ўзини нисбатан дадилроқ ҳис этди. Урушда ҳам шунақа бўлган.

- Мен сени магл деб атадим, - пинаги бузилмай тушунтириш берди овоз, - Бу сўз кишининг сеҳргар эмаслигини англатади.

- «Сеҳргар» сўзи остида нимани назарда тутаётганингизни билмадим-у, - Френкнинг овози қатъийлашди, - Ишончингиз комил бўлсинки, полицияни қизиқтириб қоладиган етарлича гапларни эшитдим. Сиз қотиллик қилгансиз ва яна бир қотилликни режалаштириб ўтирибсиз! Яна бир нарсани айтиб қўйишим керакки, - қўшиб қўйди Фрэнк, ғайриихтиёрий тарзда, - Рафикам шу ерда эканлигимни билади ва агар менга бирон гап бўлса...

- Ҳеч қандай хотининг йўқ, - вазмин кесди гапни совуқ овоз, - Сени қаерда эканлигини ит ҳам билмайди. Бу ерга келганингни сен ҳеч кимга айтмагансан. Лорд Вольдемортга ёлғон гапириш беҳуда. Зеро у ҳамма нарсани кўради... ҳамма нарсани...

- Шунақами? - қўпол жавоб қайтарди Фрэнк, - Лорд денг? Муомалангизни қаранг-а, кадрдон лорд. Даставвал одамга ўхшаб, кишига юзланиб гапирсангиз бўлармиди!

- Майли-ю, магл, фақат мен одам эмасман-да, - деди лорд, ғўлаларнинг чарсиллашидан ҳам паст эшитилган овоз билан, - Мен оддий одамга нисбатан анча улуғ зотдирман.

Бироқ... Сен айтганча бўла қолсин... Сенга юзланаман... Чувалчангдум, илтимос, креслони айлантириб юбор.

Хизматкор ғиншиган овоз чиқарди.

- Амримни эшитдинг-ми, Чувалчангдум?

Ҳазар қилиб буриштирган башарасидан ўз соҳиби ва гиламча устида ётган илонга яқин келишдан кўра ҳар қандай бошқа ишга тайёр эканлигини уқиб олса бўладиган пакана хизматкор аста-секин креслога яқин келиб, уни айлантира бошлади. Кресло оёғи гиламчага тегиб кетиши билан илон ўзининг жирканч уч бурчак бошини кўтарди.

Ниҳоят кресло Фрэнк томон айлантирилиб, унда нима ўтиргани кўринди. Қариянинг кўлидаги таёк тараклаганча полга тушиб кетди. У оғзини ланг очиб, фарёд кўтарди.

Шундай дод-вой солдики, ҳатто креслода ўтирган махлукнинг таёкча кўтариб, талаффуз этган сўзларини ҳам эшитмай қолди. Кўзни камаштириб юборадиган яшил тусли яшин кўриниб, ҳавода нимадир хуштак чалиб ўтгач, Фрэнк Брайс худди ўк теккандек йиқилди. У танаси полга етиб боргунга қадар омонатини топшириб бўлди.

Айни шу фурсатда ҳодиса рўй берган жойдан икки юз миля нарида, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда ухлаб ётган Гарри Поттер исмли бола сесканиб, уйғониб кетди.

II БОБ.

ЧАНДИК

Гарри белида ётиб, кафтларини юзига босганча, худди узоқ югурган кишидай оғир нафас олиб, жуда аниқ кўринган тушдан уйғониб кетди. Бармоқлари билан босиб олган

эски чандик кимдир пешонасига қизиган сим босиб тургандай, каттиқ оғрияпти.

У бир қўлини чандикдан олмай, ётган ўрнига ўтириб олишга уринганча, иккинчи қўли билан каравоти олдидаги жавонча устини тимирскилаб, кўзойнак қидирди. Кўзойнагини тақиб олгач, хонадаги буюмлар қиёфаси кўча фонусининг дераза пардаси орқали хонага тарқоқ сингиб кирган хира сариқ нури остида нисбатан аниқроқ кўринди.

Гарри оғриётган чандиғини бармоқлари билан аста силаб, стол усти чироғини ёқди-да, ўрнидан туриб, хонанинг нариги бурчагида турган кийим жавони ёнига боргач, эшигини очиб, тавақанинг ички томонига маҳкамланган кўзгуга қаради. Кўзгуда талмовсираб боқаётган, ёши ўн тўртга борган, озгин, сочлари тўзғиган, яшил кўзли боланинг акси кўринди. Гарри пешонасини диққат билан кўздан кечириб, яшин зигзаги шаклидаги чандиғи одатдагидай кўринаётган бўлса-да, кучли ловуллаётганини ҳис этди.

Гарри бемахал уйғотиб юборган тушини эшлашга уринди. Туш жуда яққол кўринган эди... уч киши... улардан икки нафари нотаниш, бири таниш... Гарри қовоғини чимириб олганча, эшлашга зўр берди...

Хаёлан муайян манзара тикланди: нимқоронғи хона... камин ёнидаги гиламча устида ётган илон... илон яқинида лақаби Чувалчангдум, Питер исмли таниш киши... муздай эшитилган баланд овоз... Шошма, ахир бу Лорд Вольдемортнинг овози-ку. Буни ўйлаган боланинг ошқозонига йириккина муз бўлаги қизилўнгачини музлатганча, сирпаниб тушгандай бўлди...

Гарри кўзини чирт юмиб, тушида кўринган Вольдемортнинг қиёфасини эшлашга уриниб кўрди-ю, уддалай олмади. У эндигина айлантирилган креслода ўтирган махлукқа кўзи тушган ҳамона дахшатга тушиб-ми, ким билади, пешонаси оғриганидан-ми уйғониб кетган эди...

Анави қария-чи, ким эди? Тушига кекса киши кирганини аниқ эслайди. Чолнинг ерга қулаб тушганини ҳам кўрди. Гаррининг миясида борки хотира аралашиб кетди. Бола хонадаги нарсалардан чалғиб, тушида кўрганини хотирлаб олишга уриниш учун кафтларини юзига босди. Бироқ ҳаракати, ғалвирда сув тутиб қолишдек, беҳуда кетди. Эшлашга қанчалик зўр берса, хотира уни шу қадар тез тарқ этди... Вольдеморт билан Чувалчангдум ўзлари ўлдиришган аллақайси одам ҳақида суҳбат қуришди... Гарри ўша кишининг исмини ҳеч эслай олмади... Улар яна кимнингдир жонига қасд қилишмоқчи... ким экан у? Шошма, ахир... бу, мен эдим-ку!

Гарри кафтларини юзидан олиб, хонага, бирон-бир ғайриоддий нарса кўриш илинжида кўз югуртириб чиқди. Ростини айтганда, хона ғалати нарсаларга етарлидан ортиқ тўлиб-тошган. Каравотнинг оёқ томонида қопқоғи очик ёғоч сандик турибди. Унининг ичида қозон, супурги, сеҳргарларнинг қора кийими ва турли туман афсун китоблари ётибди. Ёзув столида, аниқроқ айтиладиган бўлса, одатда, кутб бойқуши Хедвиг қамаб қўйиладиган катта қафасдан холи қисмида кўпдан-кўп пергамент ўрамлари аралашиб кетган. Каравот яқинида, Гарри, уйқудан олдин ўқиган китоб очик холатда полда ётибди. Унда тасвирланган одамлар тинимсиз ҳаракатланмоқда. Супурги эгарлаб, эгнига яркираб кўринаётган тўқ сариқ кийим кийган ушбу кишилар суратдан дам йўқолиб, дам яна пайдо бўлганча, бир-бирига аллақандай қизил тўп оширишмоқда.

Гарри китобни полдан кўтариб, супургида учиб юрган сеҳргарлардан бири баландлиги эллик фут келадиган тик хода учидидаги халқага зўр таассурот қолдирадиган даражада гол уришини томоша қилгач, ёпиб қўйди. Боланинг фикрича, дунёдаги энг қизиқ ўйин саналадиган квидиш ҳам айни пайтда оғир хаёлдан чалғита олмайди. Гарри ««Замбараклар» билан парвозлар» китобини каравоти олдидаги жавонча устига қўйиб, дераза ёнига борди-да, пардани очиб, кўчага қаради.

Шаҳар яқинидаги катта кўча шанба куни тонг отар маҳалда қандай кўриниши лозим бўлса, Одамовилар хиёбони ҳам худди шундай кўринмоқда. Барча уйларнинг деразалари парда тутиб бекитилган. Тонг қоронғисига кўчада бирор зоғ, лоакал мушук бўлсин, кўринмайди.

Шунга қарамай... шунга қарамай... Гарри яна каравотига қайтиб, бармоғи билан чандиғини

силаганча, ўтириб олди. Умуман айтганда, уни оғриқ безовта қилаётгани йўк. У жон оғриғига ҳам, турли туман жароҳатларга ҳам кўникиб кетган. Қунлардан бир кун Гарри ўнг қўлининг суякларидан буткул маҳрум бўлиб, янгитдан ўсиб чиккунга қадар даҳшатли ўтган тунни бошдан кечирган. Яна бир сафар худди ўша қўлини йирик илон, узунлиги бир фут келадиган захарли тиши билан тишлаб, тешган. Супургида эллик фут баландликда учиб, ерга қулаб тушганига эса ҳали бир йил бўлгани йўк. Қисқаси, энг ғайриоддий бахтсиз ходисалар-у, жароҳатлар унга ғалаги туюлмади. Модомики, «Хогварц» сеҳргарлик ва афсунгарлик санъати мактабида таҳсил кўрар экансан, устига-устак, мисли кўрилмаган нохуш ахволларга тушиб қолишга мойил экансан – ўхшаш жароҳатлар табиийдир.

Уни бошқа нарса безовта қилмоқда. Ўтган сафар пешонасидаги чандиғи, Вольдеморт ёнгинасида турган пайтда оғриган эди... бироқ ҳозир у йўк-ку... Ёвуз Лорд тунда, Одамовилар хиёбонида изғиб юрганини тасаввур ҳам қилиб бўлмади, ахир бу ғирт бемаънилик-ку...

Гарри зўр бериб тун сукунатига кулок тутди. Эҳтимол у ёғоч зинанинг ғичирлаганини-ю, ридонинг шитир-шитир товушини эшитмоқчи бўлгандир? Бирдан у пастда эшитилган овоздан сесканиб кетди. Хайрият, холаваччаси Дудлининг қаттиқ тортаётган хурраги экан. Бола ғафлатдан уйғониб, ўзини идора қилиб олди. Бунчалик эмасда. Уйда Вернон амаки, Петунья хола ва Дудлидан бошқа ҳеч ким йўк. Улар ҳам ҳозир тарашадай қотиб, ухлашмоқда.

Таъкидлаб ўтмоқ жоизки, ҳеч қандай қувонч келтирмайдиган Дурслларнинг уйғок юришганидан кўра тишларини деворга қаратиб ётган ҳолати Гаррига кўпроқ маъқул келади. Боланинг ягона қариндошлари саналадиган Вернон амаки, Петунья хола ва Дудли мағлар бўлиб, ҳар қандай кўринишда намоён бўладиган сеҳр-жодудан ҳазар қилиш баробарида Гарридан ҳам жуда нафратланадилар. Бола, Дурсллар хонадонига ўзини қуриб қолган гўнг сингари ҳис этади. Сўнгги уч йил давомида ушбу хонадон аъзолари кўшниларга, Гаррининг узоқ вақт кўринмай қолаётганини Тузалмас жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасасида тарбияланипти, деб тушунтириб келмоқда. Балоғатга етмаган, «Хогварц»дан ташқарида юрган ёш сеҳргарга афсун билан шуғулланиш қатъиян ман этилганлигини амаки билан хола жуда яхши билади. Шундай бўлса-да, уйда юз берган барча нохушликларда Гаррини айблашга уринишади. Қариндошларга ишонч билдириш ҳақидаги ўйнинг ўзи Гаррига тутуриксиз фикрдай туюлади. Гарри уларга сеҳргарлар дунёсидаги ҳаёти ҳақида ҳеч қачон ҳеч нарса айтиб бермаган. Улар уйғонгач, ёнларига бориб, пешонаси оғриётгани-ю, Лорд Вольдеморт ҳақидаги ўйлар уни ташвишга солаётганини айтиб беришни тасаввур қилишнинг ўзи қулгили!

Шундай бўлса ҳам, Гарри, аввал бошдан, айнан Лорд Вольдеморт туфайли Дурсллар хонадонига келиб қолган. Агар Ёвуз Лорд бўлмаганида, унинг пешонасида чандик ҳам бўлмас, ўша бадбахт, мальун Вольдеморт бўлмаганида, унинг ота-онаси тирик бўлар эди... Сўнгги юз йилликнинг энг қудратли ёвуз сеҳргар, ўтган ўн бир йил давомида катта куч тўплаган Лорд Вольдеморт кунлардан бир кун Годрик жарлигидаги Поттерлар хонадонига тунда келиб, ота-онасини ўлдирганида Гарри эндигина бир ёшга тўлган чакалок эди. Ёвуз қилмишини амалга ошириб бўлгач, Лорд Вольдеморт ўзининг сеҳрли таёқчасини болага ўқтаб, ҳукм суришига тўғоноқ бўлган кўплаб катта ёшли сеҳргарларни ер юзидан сидириб ташлаган қарғишни талаффуз этди. Бироқ айнан Гаррига келганда, ажойиб мўъжиза рўй бериб, қарғиш қор бермади. Аксинча, гўдакни нобуд қилиш ўрнига, қарғиш яшини Гаррининг пешонасидан сапчиб, Вольдемортнинг ўзига урилди. Бола бундай яшиндан, пешонасида зигзаг шаклидаги ғайриоддий чандик билан қутулиб қолди. Вольдеморт эса қандайдир аянчли, базўр жонли нарсага айланиб қолди. Ёвуз Лорд ғойиб бўлди. Сеҳргарларнинг яширин жамиятида қарор топган расвогарчилик барҳам топди. Вольдемортнинг малайлари-ю, югурдаклари тум-тарақай бўлиб, ҳар томон қочиб қолди, Гарри Поттер эса донгдор бўлиб кетди.

Ўн бир ёшга тўлган куни сеҳргар эканлигидан хабар топган Гарри қаттиқ ҳаяжонланди. Гап шундаки, мағллар кўзидан бекитилган сеҳргарлар дунёсидаги ҳар бир бола унинг исмини билиши Гаррини жуда шошириб қўйди. «Хогварц»га келгач, одамлар, унинг ортидан ҳаяжон-ла алланарса пичирлаб қолишига узок кўниқди. Энди у бундай шивир-шивир гапларга одатланиб қолди. Бу йил бола тўртинчи синфда таҳсил кўради. Гарри кадрдон қасрига кириб борадиган фурсат етишига қолган кунларни сабрсиз санаб юрибди.

Мактабга қайтишига эса ҳали роса икки ҳафта бор. Гарри умидсизлик билан хонага боз кўз югуртириб чиқиб, нигоҳи июль ойининг охирида энг яқин икки дўсти томонидан йўлланган табрикномаларда тўхтади. Уларга чандиғи тўғрисида ёзиб юборса, нима дейишади?

Шу захоти қулоғига Гермiona Грэнжернинг хавотирли овози эшитилди: *Яна чандиғинг оғрияпти-ми? Гарри, бу жуда жиддийга ўхшайди... Зудлик билан профессор Дамблдорга хабар бер! Мен эса «Сеҳргарлар орасида кенг тарқалган дард ва хасталикларга оид маълумотнома мазмунидаги қўлланма»ни варақлаб чиқаман. Ажаб эмас, қарғиш яшинидан қоладиган чандиқлар тўғрисида бирон-бир фойдали маълумот топсам...*

Ҳа, Гермiona айнан шундай яъни, тикка «Хогварц» директориға мурожаат қилиш, иш бир ерга етгунча, китоб варақлаб кўриш маслаҳатини берган бўлар эди. Китоб бирон бир наф беришига шубҳа қилган Гарри, дераза орқали сиёҳдай фалакка тикилиб қолди. Билишича у, Вольдеморт қўллаган қарғиш яшини каби яшин таъсиридан омон қолган жаҳонда ягона одам саналади. Бинобарин, «Сеҳргарлар орасида кенг тарқалган дард ва хасталикларга оид маълумотнома мазмунидаги қўлланма»да ҳам бундай аломатлар тавсифланган бўлиши инчунин амри маҳол. Директорға мурожаат қилиш масаласиға келсак, Дамблдор ёзғи таътилни қаерда ўтказишидан Гарри мутлақо беҳабар. У бир дақиқа ўз ташвишидан чалғиб, белбоққа қисиб олгудай даражада узун кумуш ранг соч-соқолли, сеҳргарлик либоси ва чўкқидор шляпасини кийиб олган Дамблдор дунёнинг аллақайси пляжида, ўзининг илмоқсимон қайрилма бурниға офтобда қорайиш малҳамини суртиб ётганини тасаввур қилиб кўрди. Дамблдор қаерда бўлмасин, Гаррининг хат ташувчи бойқуши Хедвиг уни топади, албатта. Почта бойқуши хатнинг манзили кўрсатилмаган бўлса ҳам, ҳали бирор маротаба бўлсин, панд бермаган. Фақат директорға нима деб ёзади?

- Хурматли профессор Дамблдор, безовта қилаётганим учун маъзур кўринг, бугун кечаси чандиғим оғриди. Эҳтиром ила, Гарри Поттер, деб ёзиш керакми?

Хаёлан ёзилган бўлса ҳам, хат маъноси жуда бемаъни чиқди.

Гарри иккинчи дўсти Рон Уэслининг билдирадиган муносабатини тасаввур қилиб кўрди.

Шу захоти унинг кўз олдига талмовсираган, таажжубдан кўзи косасидан чиқиб кетишиға сал қолган, бурни узун, сепкил босган башара гавдаланди: *Яна чандиғинг оғрияпти-ми? Лекин... Ўзинг-Биласан-Ким ҳозир ёнингда бўлиши мумкин эмас-ку, шундай эмасми?*

Айтмоқчиман-ки... сен бунни сезган бўлар эдинг, тўғрими? У яна сени жонингга тегишга уриниб кўрган бўлар эди, а? Умуман, Гарри, ишончим қомил эмас-у, ҳар қалай қарғиш яшинидан қолган чандиқлар баъзан, бир оз бўлса ҳам безовта қилиб туриши керакдир, ахир... Дадамдан сўраб кўришим керак экан...

Сеҳргарлик вазирлигида, мағлларнинг рўзғор буюмларидан нотўғри фойдаланиш бўлимида ишлайдиган мистер Уэсли юқори малакали сеҳргар саналса-да бироқ Гаррининг фикрича, Артур амаки қарғиш яшинларига қарши кураш ва уларнинг оқибатларини бартараф этишга ихтисосланмаган. Уэслилар оиласи пешонаси бир оз оғригани учун Гарри ортиқча ваҳима кўтариб юборибди, деган фикрга боришини Гарри истамайди. Миссис Уэсли Гермionaдан ҳам баттар беҳаловат бўлиб қолади. Роннинг ўн олти ёшли эгизак акалари Фред билан Жорж эса Гарри ўзини идора қила олмай қолибди, деган хулоса чиқаришлари турган гап. Уэслилар оиласини Гарри жуда яхши кўради. Яқин орада уйға таклиф қилиб қолишларига умид қилиб юрибди. Ахир Квидиш бўйича жаҳон чемпионати тўғрисида Рон нимадир деган эди-ку. Шу боис ҳам, уларниқига меҳмонға борадиган бўлса, чандиғи тўғрисида муттасил бериб бориладиган саволлардан холи

юришни истади.

Гарри бармоқларининг бўғин суяклари билан пешонасини ишқалаб қўйди. У hozир, гарчи ўзига ўзи бўлсин, икром бўлишдан уялса-да, ота ёки онага ўхшаш ёши катта сеҳргар, ёвуз сеҳр билан мулоқот қилиш тажрибасига эга қариндоши бўлишини орзу қилди. Ана ўшанда у, ўзини тентакнамо ҳис этмай маслаҳат сўраши, кимдир унинг учун жон куйдираётганини ҳис этиши мумкин эди...

Айнан шу хаёл муаммонинг ечими топилишига сабаб бўлди. Ушбу ечим шу қадар содда ва шу қадар аён эдики, нима учун дархол шу қарорга келмаганига ўзи хайрон – Сириус!

Гарри каравотдан ирғиб туриб, ёзув столи ёнидаги курсига ўтирди. Пергаментни ўзига тортиб, бургут патидан тайёрланган пат-қаламни сиёхга ботирди-да, ёзди: «Қадрли Сириус!». Нима учун шу вақтгача Сириус хаёлига келмаганидан ҳамон таажжубланганча, ўз ташвишини сўз билан қандай ифодалаб, мактубга мужассам этиш ҳақида ўйланиб қолди. Умуман айтганда, бунинг хайрон қоладиган жойи йўқ, албатта. Негаки, Сириус чўқинтирган отаси эканлигидан Гарри атиги икки ой олдин хабар топди.

Сириус Блэк, шу вақтга қадар, чўқинтирилган ўғлининг ҳаётида, айрим сабабларга қўра бўлмаган. У мудҳиш дементорлар томонидан қўрикланадиган ваҳимали, Азкабан деб номланадиган сеҳргарлар қамоқхонасида ўтирган экан. Сириус қамоқдан қочиб қолгач, ўша сўқир, киши руҳини сўриб оладиган махлуқлар Блэки қидириб «Хогварц»га келишган. Аниқланишича, Сириус айбсиз, у содир этмаган қотиллик Лорд Вольдемортнинг малайи, ҳамма қахрамонларча ҳалок бўлган деб ҳисоблаган Чувалчангдумнинг қилмиши экан. Бироқ ҳақиқат фақат Гарри, Рон ва Гермионага маълум бўлди. Негаки учовлон, ўша ярамас билан ўтган йили юзма-юз келиб, бор гапдан хабар топди. Аммо уларнинг гапига фақат Дамблдоргина бовар қилди.

Сириус, ўзининг бўйнига қўйилаётган барча айблардан халос бўлгач, бирга яшашни Гаррига таклиф қилди. Бола Дурсллар хонадонини бутунлай тарк этиш ҳақидаги ўйлар билан атиги бир соат давомидагина ўзини бахтиёр ҳис этишга улгурди холос. Бироқ бундай имконият қўлдан бой берилди. Чувалчангдум, сеҳргарлик вазирлиги ходимларига топширилмасдан, жуфтакни ростлаб қолди. Сириусга эса қочиб қутулишдан бошқа чора қолмади. Гарри унинг қочиб, омон қолишини ташкиллаштиришда бевосита иштирок этди. Сириус, Отбургут лакабли йирик калхатни эгарлаб, учиб кетгандан буён яшириниб юрибди. Агар Чувалчангдум қочиб кетмаганида қандай уйда яшаши мумкинлигини Гарри бутун ёз бўйи тасаввур қилиб юрди. Ўша фожиали тасодиф бўлмаганида Дурсллардан буткул халос бўлишини билган Гарри учун Одамовилар хиёбонига қайтиш икки чандон қийин кечди.

Гарчи чўқинтирилган ўғлининг ёнида бўлиш имконига эга бўлмаса ҳам, Сириус Блэк Гаррига ёрдам бериб борди. Чунончи, айнан Сириус туфайли, Гарри, ўз мактаб анжомларини хонада сақлаш ҳуқуқига эга бўлди. Дурсллар муқаддам бунга изн беришмаган. Уларнинг асосий фикр-хаёли ва орзу-хаваси – Гаррига имкон қадар кўп ноқулайликлар яратишдир. Жиянининг сеҳргарлик қобилиятдан даҳшатга тушиб келишган Дурсллар ўтган йиллар давомида Гаррининг сандиғи-ю, жамики мактаб анжомларини зинапоя остидаги буфет ичига киритиб, қулфлаб қўйишар эди. Гаррининг чўқинтирган отаси савдойи-қотил эканлигидан хабар топишгач, Дурсллар, ушбу масалага ўз муносабатларини дархол ўзгартирдилар. Сириуснинг аслида айбсиз эканлигини, қотиллик қилмаганини Дурслларга айтиб қўйиш эса Гаррининг «хаёлидан кўтарилибди». Одамовилар хиёбонига қайтганидан буён Гарри Сириусдан иккита хат олди. Сеҳргарлар дунёсида хатлар аксарият ҳолларда почта бойқушлари орқали йўлланади. Бироқ иккала хатни ҳам бойқуш эмас, иссиқ минтақаларда яшайдиган йирик, ранги очик қушлар етказди. Хедвиг, кўзга яққол ташланадиган ушбу қушларнинг босқинига салбий муносабат билдириб, ортга қайтишларидан олдин ўз сувдонидан чанқов бостиришларига истар-истамас изн берди. Гаррига эса аксинча, қушлар жуда хуш келди. Уларни кўриб, кўз олдига пальмалар ва оқ қумли пляжларни келтирди. Бу эса ўз навбатида, Сириус hozир қаерда бўлмасин, ҳаётдан завқланаётганига ишонч бағишлайди. Хатлар бегона қўлларга

тушиб қолиши мумкинлигини ўйлаган Блэк дунёнинг қаерида юрганини ёзмади. Гаррининг тасаввурича, дементорлар чараклаб турган қуёш остида узоқ саёҳат қила олмайдилар. Ажаб эмас, шу сабабли ҳам Сириус жанубга кетворган бўлса. Блэكنинг қувноқ оҳангда ёзилган, зарурат туғилиши билан мурожаат қилишга даъват этган хатлари Гаррининг каравоти остидаги миҳланмаган пол тахта тагига ишончли яшириб қўйилган. Хўш, мана ўша зарурат...

Тонготар чоғи келиб, стол усти чирогининг нури хиралашди. Хона деворларига зарҳал тус берган қуёш чиқиши билан Вернон амаки билан Петунья холанинг хонасидан шитир-шитир товуш эшитилди. Гарри стол устидаги ғижимланган пергамент варақларини отиб юбориб, эндигина ёзиб тугатган мактубини қайтадан ўқиб чиқди.

Қадрли Сириус!

Хат учун раҳмат. Уни келтирган қуш шу қадар йирик эканки, деразага аранг сиғди. Бу ерда ҳамма нарса ўз маромида-ю, фақат Дудлининг парҳези жуда қийин кечмоқда. Ёгда кўпчилик пиширилган қулчаларни ўз хонасига ўғринча киритиб олаётганлигини холам фош этиб қолди. Агар бундай хунарини давом этса, чўнтак пулининг муайян қисмидан маҳрум бўлиши ҳақида огоҳлантирилди. Оч қолиб, жаҳл қилган аҳмоқ Дудли эса ўйин ўйнаш учун телевизорга уланадиган қўшимча мосламани деразадан улоқтириб юборди. Бу компьютерга ўхшаш нарса бўлиб, ушбу мослама воситасида ҳар хил ўйинлар ўйналади. Энди у ўзи ёқтирадиган «Мегомуштлашув-3» ўйинини ўйнай олмай, овқат ейиш ҳаёлидан чалғиши қийин кечади.

Ишларим яхши. Дурслар менга қаттиқ тегишмаяпти. Негаки улар илтимосимга биноан бирор кун келиб, ҳаммасини кўршапалакка айлантириб юборишингдан жуда кўрқишади. Фақат бугун тунда ғалати ҳолат рўй берди. Чандигим яна оғриди. Сўнгги бор чандигим Вольдеморт «Хогварц»да пайдо бўлганида оғриган эди. Ҳозир у шу яқин орада изғиб юрибди, деган фикрда эмасман. Сен-чи, нима деб ўйлайсан? Эҳтимол, қарғиш яшинидан қолган чандиклар кўп йиллар ўтса ҳам оғриб турар. Бу ҳақда эшитганинг йўқ-ми? Ушбу хатни Хедвиг орқали йўллайман. Ҳозир у овга чиқиб кетган. Отбургутга мендан салом.

Гарри.

Ёмон чикмади, шекилли, ўйлади Гарри, тушимни эса тавсифлаб беришга ҳожат йўқ. Тагин мени кўрқиб кетибди, деган ҳаёлга бормасин.

У пергаментни ўраб, Хедвиг қайтишига қадар туриши учун стол устига қўйди. Ўрнидан туриб, керишиб олдида, яна кийим жавони ёнига бориб, кўзгуга қарамай, нонуштага тушиш учун кийимини кийди.

III БОБ.

ТАКЛИФНОМА

Гарри ошхонага тушганида, Дурслар дастурхон атрофига йиғилиб бўлишган экан. Ошхонага кириб келганида ҳам, ўз жойини эгаллаганида ҳам ҳеч унга ким эътибор қаратмади. Вернон амакининг йирик, лавлагидай кип-қизил башараси эрталаб келтирилган «Дейли Мейл» газетасининг ортида. Петунья хола эса лабларини қимтиб олганча, бия тишига ўхшаш тишларини бекитиб, грейпфрут мевасини тўртга бўлиб ўтирибди ([Грейпфрут – цитруслар туркумига мансуб апельсинсимон мевали дарахт ва унинг меваси](#)).

Дудлининг авзои ниҳоятда бузук. Сўнгги вақтда у, одатдагидан ҳам катта жойни эгаллаб олгандай гўё. Бу эса яхшилик аломати эмас. Зеро Дудли, одатда, квадрат шаклидаги катта столнинг фақат бир томонини бутунлай эгаллаб ўтирар эди.

- Мана буниси ёқимтойимиз Дюдюшкачага, - деди грейпфрут чорагини ўғлининг ликопига, сиртига шакар сепмай қўйган Петунья хола ҳурковуч овози билан.

Таътил бошидан буён ҳаёти дўзахга айланган Дудли эрталабки насибасидан норози бўлиб

онасига ўқрайди. Гап шундаки, Дудлининг ёмон баҳоларига Вернон амаки билан Петунья хола одатдагидай оқловчи важ-баҳоналар топа билишди. Онасининг бу борадаги фикрича, Дудли ниҳоятда қобилиятли бола, фақат нодон ўқитувчилар унинг истезоддини тушунишмас эмиш. Вернон амаки эса «Дудли мактабда ўзлаштирилаётган ўқув материалларини тушунмасдан ёд олиши, ойсининг эрка ўғли бўлиб ўсишини истамайман», деган хулоса чиқарди. Дудли Дурсль мактаб маъмурияти томонидан безорилик ва шафқатсизликда айбланаётганлигини ҳам ота-она эътиборсиз қолдирди. Петунья холанинг кўзига ёш олиб айтган гапига қараганда: «Дудли ўта фаол бўлгани билан қўй оғзидан чўп олмайдиган ниҳоятда ювош, мўмин-маъқул бола» экан. Бироқ мактаб ўқитувчиларининг Дудли тўғрисидаги танқидий фикр-мулоҳазалари битилган хабарнома охирида таълим муассасасининг ҳамшираси томонидан одоб сақлаб ёзилган шундай сўзлар бор эдики, уларга қарши Вернон амаки ҳам, Петунья хола ҳам эътироз билдира олмади. Петунья хола ўғлининг суяги йўғонлиги, унинг вазни асосан бола ёғи эвазига оғир эканлиги, ўсаётган ёш организмга яхши овқат талаб этилиши тўғрисида қанча саннамасин ҳақиқат ҳақиқатлигича қолади. Маълум бўлишича, мактабнинг кийим-кечак омборида ўлчами Дудлининг думбасига мос келадиган калта шим бўлиши кўзда тутилмаган экан.

Тиббиёт ҳамшираси ўз тавсиясида Петунья холанинг ялтираб турган деворда бармок изларини кўришга қодир ёки кўшниллар ўз уйларидан қачон чиқиб кетгани-ю, қайтиб келганини яхши кўра биладиган ўткир кўзлари ўғли Дудли кўшимча овқатланишга эмас, аксинча, парҳез тутишга эҳтиёж сезаётганлиги, боласининг танаси ёш қотил-кит ўлчамига етиб борганлигини кўришни истамаётганлигига эътибор қаратибди.

Шундай қилиб, Гаррининг хонасидаги пол титраб кетган даражада талай ўтган оилавий машаа ва мунозаралар ҳамда Петунья холанинг мўл-кўл оққан кўз ёшидан сўнг, Дурсллар хонадонидан овқатланишнинг янги режими жорий этилди. Ҳамшира томонидан илова қилинган парҳез варақаси музлаткич эшигига ёпиштириб қўйилди. Хусусан музлаткич эса Дудли хуш кўрадиган барча егуликлар, жумладан вижиллайдиган ичимлик, шоколад, бургер кабилардан батамом тозаланиб, ўрнига сабзавот-у, мевалар, Вернон амакининг таъбири билан ифодаб, бир сўз билан айтганда, «силос» билан тўлдирилди. Дудлига алам қилмаслиги учун Петунья хола парҳезга оиланинг жамики аъзолари риоя қилишини талаб қилиб туриб олди. У Гаррига грейпфрутнинг Дудлига берилган бўлагига нисбатан анча кичик бўлагини узатди. Чамаси, Петунья хола ўғлининг жанговар руҳи сақланиб қолиши учун лоақал Гаррига нисбатан кўпроқ ёйиши керак, деб ҳисоблайди.

Бироқ Гаррининг хонасидаги миҳланмаган тахта остида нималар яшириб қўйилганлигидан Петунья хола беҳабар бўлиб, жияни парҳез тутмаётганлигини тасаввур ҳам қила олмайди. Ёз бўйи қуёнга ўхшаб, сабзи ғажиб юришини англаб етган Гарри кўмак сўраб барча дўстларига хат юборди. Дўстлар эса ўз навбатида, мисли кўрилмаган ёрдам қўлини узатишди. Ота-онаси тиш доктори бўлиб ишлайдиган Гермiona Хедвиг орқали шакарсиз батон шоколадларга тўлдирилган каттагина қути бериб юборибди. «Хогварц» ховлибони Хагрид ўзи тайёрлаган печеньеларнинг бир қопи билан жавоб қайтарди. Аммо, Хагриднинг пазандалик қобилиятидан яхши хабардор Гарри, ушбу печеньеларга ҳали қўл теккизгани йўқ. Миссис Уэсли эса оилавий укқилари Эрролдан мевали пирог ва бир дунё пирожний бериб юборди. Қариб, дармонсизланиб қолган бечора Эрролга, узоқ саёхатдан сўнг ўзига келиб олиши учун беш кун керак бўлди. Кўп ўтмай Рон, Гермiona, Хагрид ва Сириусдан туғилган қунига аталган тўртта пирог олди. Уларнинг иккиси ҳали ҳам хонада турибди. Шу боис, ўз хонасида ҳақиқий нонушта қутаётганидан қўнгли тўқ Гарри, грейпфрут бўлагини шошилмай тинчитди.

Ўқиган янгилигини маъқул деб топмаган Вернон амаки пишкириб қўйганча, газетани четга қўйиб, ликопига қаради.

- Шу холос-ми? - тўнғиллади у, Петунья холага мурожаат қилиб.

Петунья хола эрига еб қўйгудай ўқрайиб, жағи билан боласи томон имо қилди. Дудли, айни пайтда ўзининг бўлагини еб бўлиб, кичкинагина чўчка кўзларини Гаррининг

бўлагига тикиб ўтирибди.

Вернон амаки қалин, тўп-тўп бўлиб ўсиб чиққан мўйловини кимираганча, чуқур хўрсиниб, қўлига қошиқ олди.

Шу пайт эшик қўнғироғи жиринглади. Вернон амаки ўрнидан базўр туриб, дахлизга чиқди. Онаси чойнак билан овора бўлган пайтда Дудли яшин тезлигидай ҳаракат қилиб, отасининг ҳақини ўғирлаб, оғзига тикди.

Гарри эшик олдида қандайдир суҳбат ўтгани, кимдир кулгани, бунга жавобан амакисининг сўкинганини, сўнг кириш эшиги ёпилиб, қоғоз йиртилганини эшитди.

Петунья хола қўлидаги чойнакни столга қўйиб, орқа ўгирилганча, кизиксиниб қаради. Эри нима билан банд эканлигини билиш учун узоқ кутишига тўғри келмади. Дақиқа ўтмай, ғазабдан қайнаётган Вернон амаки кўринди.

- Ҳой, сен, - ўшқирди у Гаррига, - Меҳмонхонага. Тез.

Бу сафар нимада айбланишини билмай таажжубланган Гарри ўрнидан туриб, ошхонадан қўшни хонага чиқди. Иккаласи меҳмонхонага киргач, Вернон амаки эшикни тарақлатиб ёпди.

- Хўш? - деди Вернон амаки, камин ёнига бориб, Гаррига юзланганча, худди хибсга олинганлигини маълум қилмоқчи бўлгандай, - Хўш?

Гарри «Икки қўлинг бўш», деб жавоб қайтармоқчи бўлди-ю, шундоқ ҳам афтидан рухий ларзага келган, бунинг устига қорни дуруст тўймай юрган амакисининг эрта тонгда баттар асабига теккиси келмади. Шу боис, айбсиз-хайрон башара ясаб олди.

- Ҳозиргина мана буни олиб келишди, - деди Вернон амаки, қирмизи почта қоғозини силтаб, - Хат. Сен ҳақингда.

Гаррининг таажжуби янада кучайди. Қизик, у ҳақда Вернон амакига ким ҳам ёзди экан?

Унинг танишлари орасида ким мағларнинг почтаси орқали хат йўллаши мумкин?

Вернон амаки муайян вақт Гаррига ўқрайиб турди-да, кўзини пастга тушириб, овоз чиқариб ўқиди:

Ҳурматли мистер ва миссис Дурсль!

Сиз билан биз бир-биримизга таништирилганимиз йўқ, лекин ишончим комилки, жиянингиз Гарри, ўғлим Рон ҳақида сизларга кўп гапириб берган.

Гарри, келаси душанба кун Квиддиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини бўлиб ўтиши ҳақида ҳам айтган бўлса керак. Турмуш ўртоғим Артур Сехргарлик ўйинлари ва спорт департаментида қўлловчи ошна-оғайнилари бўлгани туфайли, энг зўр томоша жойларига чипта олишига муваффақ бўлди.

Умид қиламан-ки, Гаррини, мулоҳаза юритилаётган ўйинга олиб боришимизга ижозат берасиз. Ҳамонки, бундай имконият киши ҳаётида атиги бир маротаба бўлади. Кубок ўйинлари Англияда қарийб ўттиз йилдан буён ўтказилгани йўқ. Шу боис ҳам бундай ўйинга чипта олиш амри маҳол. Жиянингиз ёзги таътилнинг қолган қисмини хонадонимизда ўтказса ва биз уни поездга чиқариб қўйсақ, ўзимизни табиийки, ниҳоятда бахтиёр ҳисоблар эдик.

Агар Гарри, ушбу хат жавобини тўғри усул билан тезроқ йўлласса, беҳад миннатдор бўламиз. Негаки, бизга мағлар почтаси келмайди. Умуман айтганда, почтачи манзилимизни топа олишига шубҳа қиламан.

Гаррини тез орада кўришига умид қиламан.

Эҳтиром ила, Молли Уэсли.

P.S. Почта маркаларининг етарлича сонини елимлаган бўлсам керак, деган умиддаман.

Вернон амаки хатни ўқиб бўлгач, қўлини кўкрак чўнтагига солиб, ундан ниманидир чиқарди.

- Ана энди мана бунга қара, - ириллади у.

Вернон амаки миссис Уэсли йўллаган конвертни кўриб, қаҳқаҳлаб юборишдан ўзини базўр тийиб олди. Конвертнинг аъзойи баданига, юза томонидаги дюйм квадратдек

жойдан ташкари, почта маркалари елимлаб ташланган. Бўш квадрат ичига эса миссис Уэсли микроскопик дастхат билан Дурсллар манзилини битган.

- Демак у, почта маркаларининг етарлича сонини елимлабди-да, - деди Гарри, овозига, бундай хатодан ҳеч ким холи эмас деган оҳанг беришга уриниб.

Вернон амаки кўзини ўқрайтириб қўйди.

- Почтачи эътибор қаратибди, - ғижиниб ғулдиради у, - Бундай хат қаердан келиши мумкинлиги билан қизиқибди. Хатни туйнукдан ташлаганча кетмай, эшик кўнғирогини жириглаганининг боиси ҳам шу экан.

Гарри индамади. Вернон амаки почта маркаларининг ҳаддан ортиқ елимланган сони учун жаҳл қилаётгани кимгадир ғалати туюлар, бироқ Гарри Дурсллар билан етарлича узок яшаб келаётгани боис, уларни яхши билади. Одатий анъаналар доирасидан заррача чиқиб кетган ҳар қандай ҳолат, Дурслларни даҳшатга солади. Энг асосийси, миссис Уэслига ўхшаш одамлар билан, қанчалик узок бўлмасин, муносабатлари борлигини биров билиб қолиши ҳақидаги ўйнинг ўзи, уларни ваҳимага солади.

Вернон амаки кўзларини жиянидан узмай, Гарри эса ўз навбатида, холис қиёфа касб этиб туришга уриниб турди. Агар ҳозир аҳмоқлик қилмай, ўзини тўғри тутса, уни ҳақиқий совға, умр орзуси кутмоқда! Балким Вернон амакининг ўзи бирор нарса дер. Бироқ у, бақрайганча турибди.

- Демак... Борсам бўлади? - сукунатни бузди Гарри.

Сезилар-сезилмас зўриқиш йирик арғувон башарани буриштириб, мўйловни хурпайтирди.

Гарри, ушбу мўйлов ортида нима бўлаётганини аниқ билади: ҳозир амакининг табиатидаги иккита асосий ҳис-туйғу ўртасида аёвсиз кураш кечмоқда. Боришга рухсат берилиши Гаррига ҳузур-халоват берилишини англатади. Вернон амаки эса бунга қарши роппа-роса ўн уч йилдан буён курашиб келмоқда. Иккинчи томондан, таътилнинг қолган қисмини ўтказиши учун Уэслиларникига кетишга рухсат берилиши, Гарридан, қутилган муддатдан роса икки ҳафта олдин халос бўлишни англатади. Ахир амаки жирканч Гаррининг уйда бўлишини истамайди-ку. Ўйлаб қўриш учун бўлса керак, у яна миссис Уэслининг хатига қаради.

- Ким у? - сўради Вернон амаки, имзога жирканч назар ташлаб.

- Сиз уни кўргансиз, - эслатди Гарри, - У, дўстим Роннинг ойиси. Темир йўл станциясида «Хог...», яъни мактабдан келган поездни кутиб олган эди.

Гарри «Хогварц-Экспресс» деб юборишига сал қолди. Бу сўз амакининг жаҳлини чиқариши турган гап. Дурсллар хонадониди Гарри таҳсил кўраётган мактаб номини тилга олиш қатъиян ман этилган.

Вернон амакининг башараси, худди кўнглини айнитган бир нарса ёдига тушиб кетгандай, буришиб кетди.

- Э, анави, бир этак малла болалари бор семиз аёлми? - сўради у, узок ўйланиб.

Гарри қовоғини солиб олди. Вернон амаки кимни бўлмасин, «семиз» деб аташи ҳаддан ортиқ. Ўзи-ку, майли, ўғлига қараса бўлармиди. Уч ёшдан буён семира-семира, бугунги кунга келиб, эни отасининг энидан ҳам кенгайиб кетди-ку.

Вернон амаки хат маъносини ўзлаштиришни давом эттирди.

- Квидиш, - ғудуллади у, - Квидиш... дегани қанақанги бемаънилиқни англатади?

Гаррининг яна зардаси қайнади.

- Бу спорт ўйини, - қисқа қилди у, - Ўйин давомида супу...

- Жим, жим! - қўлини силтаб юборди Вернон амаки.

Амакини ваҳима қамраб олганини кўрган Гарри хурсанд бўлди. Унинг меҳмонхонасида супургилар тўғрисида гапирилиши асабига ёқмади чамаси. У воқелиқдан чекиниб, яна хат маъносига қайтди. Гарри амакисининг деярли овоз чиқармай: «... ушбу хат жавобини тўғри усул билан тезроқ йўлласса...» сўзларини ўқиб, башараси қийшайиб кетганини кўриб турди.

- Нимани назарда тутяпти у «тўғри усул билан», деб? - базўр сўради амаки.

- Биз учун тўғри усулни назарда тутяпти, - деди Гарри, - Бойкуш почтаси орқали. Шу

усулгина сеҳргарлар учун тўғри усул саналади, - кўшиб қўйди у, амакиси тўхтатиб колишидан олдин.

Гарри ҳозиргина дунёдаги энг ёмон ҳақорат сўзни талаффуз этгандай башараси пишиб етилган олхўри рангини касб этган Вернон амакининг ғазаби қайнаб кетди.

Кўшниларнинг меҳмонхона деразасига босилган қулоқларини кўриб қолгандай нафратдан зир титраганча, кўча томон асабий қараб қўйди.

- Сенга неча маротаба айтиш керак, менинг уйимда тентаклигинг хақида гапирма, деб? - вишиллади у, - Қаршимда, мен билан Петунья берган кийимда турибсан...

- Дудли кийиб, тешилиб кетгудай эскирганидан сўнг, - совуқ оҳангда гап кесди Гарри.

Ҳақиқатан ҳам унинг эгнидаги свитер шу қадар каттаки, энгини беш маротаба шимариб олишга тўғри келди. Қопдай келадиган жинси эса тиззасига қадар осилиб турибди.

- Мен билан бундай оҳангда гаплашишга ҳеч ким рухсат бергани йўқ сенга! - бақирди Вернон амаки, ғазабдан титраб.

Бирок Гаррининг ҳам итоаткорона бош эгиб, ҳар хил таҳқирлар-у, хўрланишларга бардош бериш нияти йўқ. Дурсларнинг аҳмоқона қоидаларига бўйсуниб юрадиган замон ўтиб кетди. Дудлига шерик бўлиб, парҳез тутмагандай, Кубок финалида бўлишдан ҳам маҳрум қилдириб қўймайди ўзини.

Гарри чуқур нафас олиб, ўзини идора қилиб олди-да:

- Демак, чемпионатга боришга рухсат йўқ, шундайми? Майли, ундай бўлса, хонамга бора қолай. Сириусга ёзаётган хатимни ниҳоясига етказиб қўйишим керак. Сиз уни, эсингизда бўлса, албатта, телевизорда кўргансиз. У мени чўқинтирган отам бўлади.

Гап нишонга тегди! Ниҳоят мўъжизали таъсирга эга сўз айтилди. Амакининг башарасидаги қирмизи тус аста секин доққа айланиб, барҳам топа бошлади ва тез орада унинг турки яхши аралаштирилмаган қорағат музқаймогининг рангини касб этди.

- Сен... у билан ёзишиб турасанми?

Сохта-вазмин овоз билан сўраган бўлса-да, Вернон амакининг кўз қорачиқлари кўркиб кетганидан торайиб кетганлиги яққол кўринди.

- А?... Ҳа, албатта, - бепарво жавоб қайтарди Гарри, - У кўпдан буён мenden хат олмаган эди. Агар ёзмасам, менга бирон қор-ҳол бўлган деган хаёлга бориб, етиб келиши мумкин.

Гарри гапни гапирди-ю, амакисига ўтказган таъсиридан ўзи лаззатланиб, жим қолди. У Вернон амакининг қалин, бир текис таралган сочлари остидаги мия соққалари айланаётганини деярли кўриб турди. Агар Сириусга хат ёзишни ман этадиган бўлса, чўқинтирган ота чўқинтирилган ўғилга нисбатан кўрсатилаётган муносабат борасида ҳар хил хаёлга бориши мумкин. Агар Гарри ўйин томошасига қўйиб юборилмаса ва Гарри бу ҳақда чўқинтирган отасига ёзиб юборса, демак ёмон муносабат кўрсатилаётганлиги аён бўлади. Охир-оқибатда ягона йўл, у ҳам бўлса, Гаррига ижозат бериш йўли қолмоқда. Бола амакининг баҳайбат, мўйловли башараси гўё шаффоф бўлиб қолгандай, миясида тегишли қарор шаклланаётганини кузатиб турди. Бола кулиб юборишдан ўзини тийиб, ҳеч нарса ифода этмаган қиёфа ясади. Ниҳоят...

- Майли. Боришинг мумкин ўша аҳмоқона... бемаъни Кубогингга. Фақат анави, ким эди...

Уэслиларингга ёзиб юбор. Сени ўзлари келиб олиб кетишсин. Бутун мамлакат бўйлаб сени ташиб юргани вақтим йўқ. Ҳа, айтгандай, чўқинтирган отангга ҳам ёз... Рухсат берганимни ёз... ёдингдан чикмасин... ёзиб юбор.

- Яхши, ёзаман, - қувонч-ла жавоб қайтарди бола.

Гарри тескари ўгирилиб, сакраб, хитоб қилиб юборишдан ўзини базўр тўхтатиб қолди. У Уэслиларникига боради! Финал ўйинини томоша қилади!

Меҳмонхонадан чикқач, эшик ортида холаваччасини сўкишаётганини эшитиш илинжида ивирсиб турган, лекин Гаррининг юзидаги қувончни кўриб, таажжубланган Дудлига рўбару бўлди.

- Нонушта ажойиб бўлди, а? Бўкиб колишимга сал қолди, - деди Гарри, Дудлини турган жойида эсанкиратиб қўйганча, айбсиз оҳангда.

Хандон отиб, зинанинг ҳар уч поғонасидан сакраганча, хонасига кириб кетган Гарри

даставвал Хедвигнинг қайтиб келганини кўрди. Бойкуш қафасга кириб олиб, қахрабо рангли кўзларини Гаррига ўқрайтирганча, жаҳлини ифода этиб, тумшугини шакиллатмоқда. Қушнинг жаҳлини чиқарган сабаб тез орада маълум бўлди.

- ВОЙ!

Гаррининг чаккасига миттигина, кул ранг, сиртига пат қопланган теннис коптоги келиб урилди. Жаҳли чиққан бола бошини ишқалаганча, нима урилганлигини билиш учун юқорига қараб, кафтига бемалол жойлашадиган жажжигина бойкушчани кўрди. Қушча отилган мушак сингари хонада визиллаб учмоқда. Гарри оёғи остига тушган қоғозни олиш учун эгилиб, Роннинг дастхатини таниди. Конвертни очиб, ичидан шоша-пиша ёзилган хатни чиқарди.

Гарри! ДАДАМ ЧИПТА ОЛИБ КЕЛДИ!!! Душанба куни кечкурун, Ирландия-Болгария ўйини. Ойим, сени уйимизга келишинг учун рухсат сўраб, магл қариндошларингга хат йўллади. Эҳтимол улар хатни олишган бўлса керак. Магл почтаси қанча вақтда этиб боришини билмайман. Ҳар эҳтимолга қарши сенга Чўчка орқали хат йўллашга аҳд қилдим.

«Чўчка» сўзига келганда Гарри кўзини катта-катта очиб, атрофга аланглади. Сўнг, кандил атрофида гир айланаётган бойкушчага қараб ташлаб қўйди. Чўчкага мутлако ўхшамайдиган бундай чўққани биринчи маротаба кўриши. Эҳтимол у, Роннинг дастхатини яхши англамаган бўлса керак. Хатнинг давомини ўқиди:

Маглар хоҳлайди-ми, хоҳламайди-ми фарқи йўқ, бари-бир уйларига бориб, сени олиб кетамиз. Кубокни ўтказиб юборишингга йўл қўйиб бўлмайди. Фақат дадам билан ойим одоб юзасидан бир оғиз рухсат сўраб қўйишга аҳд қилишди. Агар маглар розилик беришса, зудлик билан Чўчка орқали жавоб йўлла. Яқшанба куни соат бешда бориб, сени олиб кетамиз. Агар магл қариндошларинг розилик беришмаса, зудлик билан Чўчка орқали жавоб йўлла. Бари-бир яқшанба куни соат бешда бориб, олиб кетамиз.

Гермиона бугун, куннинг иккинчи ярмида этиб келади. Перси вазирликнинг Халқаро сеҳргарлик ҳамкорлиги департаментига ишга кирди. Уйимизда бўлар экансан, хориж юртлар ҳақида гап оча кўрма, акс ҳолда зеркиб кетганингдан иштонинг тушиб кетади. Кўришгунча!

Рон.

Бойкушча унинг боши устида учиб, қанотчаларини тинмай силкитар ва Гаррининг фаҳмича, у нафақат хатни етказа билгани балки, уни тегишли манзилга етказа олганидан ғурурланиб қурқурар эди

- Ҳой, бир оз тинчлансанг-чи! - овоз кўтарган бўлди Гарри, - Яқинроқ кел, жавобини ёзиб бераман, ўзинг билан олиб кетасан!

Бойкушча ўзини шап этиб Хедвигнинг кафаси устига ташлади. Хедвиг гўё «Менга яқинлашишга журъат этиб кўр-чи!», дегандай қушчага бошдан оёқ совуқ разм солиб чиқди.

Гарри тоза пергамент ва бургут патидан тайёрланган пат-каламини олиб, жавоб ёзди:

Рон, ишлар жойида, маглар рухсат берди. Эртага соат бешда учрашгунча. Хали шунча вақт бор экан, сабрим чидамай, ўлиб қолсам керак!

Гарри.

У хатни кичкина гувалача шаклида ўради-да, пилдир-пилдир қилиб турган бетоқат бойкушчанинг калтагина панжачасига бир илож қилиб боғлади. Иш якунига етиши билан бойкушча хавога кўтарилиб, деразадан ўқдай учиб чиққани-ча, кўздан ғойиб бўлди. Гарри Хедвиг томон юзланди.

- Узоқ сафарга қалайсан? - сўради у.

Хедвиг обрўсига муносиб ғурур ифодалаганча, гурсиллаб қўйди.

- Мана буни Сириусга етказасанми? - сўради Гарри, қўлини хатга теккизиб, - Шошма, охирига етказай...

P.S. Агар мен билан алоқа боғлашни истасанг, ёз охиригача Рон Уэслиникида бўламан. Унинг дадаси квидиш Кубогининг финал ўйинига билет олибди!

Гарри хатни охиригача ёзиб, Хедвигнинг панжасига боғлади. Хедвиг хақиқий почта бойкуши ўзини қандай тутиши кераклигини кўрсатиб қўймоқчи бўлгандай, бир панжасини кўтарганча тек турди.

- Хатни етказгач, Роннинг уйига қайтгин, хўпми? Мен уларникида бўламан, - тушунтирди Гарри.

Хедвиг Гаррининг бармоғини меҳр-ла чўкиб қўйиб, катта қанотларини аста шалдиратганча ёзди-да, шовкин солмай деразадан учиб чиқди.

Гарри куш ортидан қараб, кузатиб қўйгач, каравотининг остига эмаклар кириб, миҳланмаган пол тахтасини кўтарди. У қалби шодликка тўлиб, номи ёзилган пирогнинг каттагина бўлагини полда ўтирганча паққос туширишга киришди. Овқатлар экан, фақат грейпфрут ғажиб ўтиришга мажбур бўлган Дурслларни эслаб қолди. Бугун ёзнинг кўёшли кунини. Эртага у Одамовилар хиёбонини тарк этади. Чандиқ оғримай қўйди. Бола финал ўйинини томоша қилади. Ҳозир уни ҳеч нарса, хатто Лорд Вольдеморт ҳақидаги ўй ҳам ташвишга сола олмайди.

IV БОБ.

БОШПАНАГА ҚАЙТИШ

Эртасига соат ўн иккига келиб, Гарри, сафар сандиғига мактаб анжомларини, шу жумладан, ўзининг асосий бойликлари: отасидан мерос қолган кўринмас плаш, Сириус совға қилган супурги ва ўтган йили Фред билан Жорж берган «Хогварц»нинг сеҳрли харитасини жойлади. Миҳланмаган тахта остидаги яширин омборни озик-овқат маҳсулотларидан тозалади, турли дарслик ва пат-қаламлар эсдан чиқиб қолмаётганлигини кўриш учун хилват жойларни икки маротаба текшириб чиқди, биринчи сентябрга қадар қолган кунларни ўчириб бориш мақсадида тузган қўлбола календарни ҳам девордан ечиб олди.

Айни вақтда, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда қарор топган муҳит тобора кескинлашиб, сеҳргарлар дунёсининг вакиллари ташриф буюришлари муқаррарлиги Дурслларни даҳшатга солмоқда. Уэслилар бугун соат бешда ташриф буюришлари ҳақида хабар топган Вернон амаки қаттиқ ташвишга тушиб қолди.

- Умид қиламан-ки, анави касларга одамга ўхшаб кийиниб келинглари деб айтгансан, - ириллади Вернон амаки, - Сенлар қанақанги рўдапо бўлиб юришларингни жуда яхши биламан. Тузукроқ кийиниб келишга фаросатлари етар. Ўзларига яхши бўлади. Мана шунақа.

Таҳдид солиб турган жоиз хавфни Гарри олдиндан сеза бошлади. У ҳали Роннинг ота-онаси, Вернон амаки таъбири билан айтиладиган бўлса, «одамга ўхшаб кийиниб» юришганини кўрмаган. Болалари таътил давомида маглар кийимини кийишса-да, миссис ва мистер Уэслилар, одатда, сеҳргарларнинг ҳар бириники турли даражада эскириб кетган узун коржомаларини кийиб юришади. Қўни-қўшнилари бу борадаги фикр-мулоҳазалари Гаррини ташвишга солмайди, албатта. Аммо Уэслилар, Дурслларнинг сеҳргарлар ҳақидаги энг ёмон тасаввурларини тасдиқлаганча, одатий кийимда келишса, қўпол қарши олинишларини ўйлаб хавотирланмоқда.

Вернон амакининг ўзи бисотидаги энг яхши костюминини кийиб олди. Бошқа биров унинг бундай ҳаракатини меҳмондўстлик фазилати сифатида эътироф этиши мумкин. Бироқ Гарри аниқ биладики, амаки сеҳргарлар кўзига дағ-дағали, улардан-да салобатли

- Lituz.com

Elektron kitoblar

**To'liq qismini Shu tugmani
bosish orqali sotib oling!**